

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **grootte Markt, n° 37-39, te Tongeren.**

Abonnement

6 francs per jaar.
Een blad afzonderlijk 15 centimes.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 15 centimes per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikelen voortaan of midden in het blad: 1 fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 26 APRIL.

Van alles wat.

De liberale meerderheid der Kamer van Volksvertegenwoordigers heeft de verleden week een schouwspel vertoond, dat den algemeenen walg moet opwekken.

Het schoolenkwis is besproken, en de heer van de Schotel heeft moeten bekennen dat de rekeningen welke de dagbladen medegedeeld hebben, alle juist waren.

Maar de liberalen hebben een adres van bedanking aan de schotel-heeren doen stemmen waarin staat: « Gij hebt aan het land eene overgrooten dienst bewezen, die onbetaalbaar is! »

En wet ge wie dit compliment aan de schotel-heeren gestemd hebben?

De schotelheeren zelf!!!

Het adres heeft 73 stemmen behaald tegen 39. Van die 73 zijn er 27 enkwestmannen; als die heeren zich onthouden hadden in hunne eigene zaak, gelijk zij moesten doen, zou het compliment met 39 stemmen tegen 46 verworpen geweest zijn.

Maar het is de Kamer niet die over het gedrag van de enkwestmannen moet oordeelen. Het zijn hunne vrienden of zelfs ook hunne tegenstrevers niet.

De rechter van het schoolenkwis is het kiezerskorps!

De heeren die duizende franken voor hun werk voor den liberalen winkel gerekend hebben, moeten hun geval aan de kiezers onderwerpen. Deze zullen zeggen of zij over hun gedrag te vrede zijn.

Indien de schotelmannen vertrouwen hebben in hunne goede zaak; indien zij verzekeerd zijn dat hunne kiezers hunne geldzakkerij goedkeuren, dat zij hun ontslag geven en zich in Juni voor hunne kiezers aanbieden.

Is er iets eenvoudiger en gemakkelijker?

Dan zullen de menschen overtuigd zijn, dat zij niet uit geldzuchtigheid en uit goesting voor den champagne gehandeld hebben; dat zij niet de belangen hunner kliek, maar die van het land in 't oog hadden!

Onslag en herkiezing! dat is een beter middel om aan hunne onschuld te doen gelooven, dan het uitplakken van een compliment dat zij zelven gestemd hebben en dat gedrukt wordt op kosten der lastenbetalers!

Zoolang het bij woorden blijft, zijn de menschen tamelijk ongelovig, of liever onverschillig.

Zoo ging het in de kwestie der nieuwe belastingen. Men liet de bespreking in de Kamers adriegen, zonder al te veel te schreeuwen; maar nu dat men de beurs moet nithalen, — dat is een ander paar mouwen, — nu is men niet meer onverschillig.

De contrainte-dragers zijn deze week hunne billets dour gaan rond dragen, — en onmiddellijk is zulk concert van klachten opgegaan dat men zelden iets in dien aard te hooren kreeg.

Velen, als zij hunne lastbriefjes nagezien, en ze nog al in vrij aanzienlijke mate verhoogd vonden, dachten dat de ontvanger zich in zijne rekening vergist had — en rap er naar toe, met eenen lastbrief van het vorige jaar.

Maar daar vernamen zij alras de droevige wezenlijheid van dien nieuwen onslag.

Die onslag van lasten, is eene nieuwe weldaad van ons liberaal gouvernement.

Bah! menschen, neemt patientia; men moet toch wel de eere betalen van door liberalen a bestaer te worden en van een leger nietsdoende schoolmeesters en meesters, met veel beslag in prachtpaleizen te houden. Zij immers de kiezers zelf die het gewild hebben!

De katholieke gazetten hebben sedert enige dagen het merkwaardig en belangrijk adres meegedeeld, van de Grondwettelijke Bewarende Vereniging van Gent aan de katholieke volksvertegenwoordigers in de Kamer.

Onze lezers zullen zich herinneren, dat hoofdzakelijk vijf punten daarin aangehaald waren, alle gesteund op verklaringen van de leiders der katholieke partij in de Kamer.

1° Afschaffing der schoolwet, die gansch het land in rep en roer gesteld heeft en voor 200 miljoen frank ledigstaande scholen met ledig zittende meesters heeft doen opruijen.

2° Uithreiding van het stemrecht binnen de palen der grondwet.

3° Voor het leger geen cent of geen man vermeerdering! Vermindering overal waar het mogelijk is.

4° Inrichting van een speciaal ministerie van Landbouw, Nijverheid en Handel.

5° Vermindering der belastingen.

Eh wel, de heer d'Anethan, in naam van den Senaat en de heer Malou in naam van de Kamer, hebben brieven van bedanking aan de Bewarende Vereniging van Gent geschreven, en hunne overtuiging uitgedrukt dat al hunne medeleden zich bij hun zullen aansluiten.

Zoodat de gansche parlementaire rechterzijde op dit program 1 akkoord is.

Men ziet dat het een program is van rust en vrede, na zes jaren lang twist en tweedracht; een program van betrachting der welvaart, van vrijheid en recht voor iedereen.

Geen goede burger zal zijne goedkeuring aan dit program kunnen weigeren!

Sedert einigen tijd heeft het weekblad l'Hotel-de-Ville opgesteld door M. Hansoul, zich bezig gehouden met de zaak Bernays-Peltzer. Dit blad bewees dat Armand en Leon Peltzer de moord niet bedreven hebben. M. Hansoul zegt ook te weten, wie die kleine dame is met blonde haren op het ros trekkende, en waar het gele koffer zich bevindt, dat, volgens het blad zegt, de bewijzen inhoudt van heigen het kennen doet.

Dat alles komt heel wonder voor: de onschuld der Peltzers (!) en de aanhouding van den waren moordenaar (!) schijnen ons toe een tooververtelset te zijn, — en bij menigen hebben de verklaaringen van l'Hotel-de-Ville tot nu toe goede vaste waarde.

Wat nogtans verwondering opwekt, is, dat M. Hansoul, voor dat de debatten begonnen, eenen brief geschreven heeft aan M. Van Maldeghem advocaat-generaal, met verzoek van gehoord te worden, ten einde inlichtingen te geven. Die brief welke werd publiek gemaakt, is van wege de justitie zonder antwoord gebleven, en men vraagt waarom?

Indien alles valsch is water gezegd werd, waarom dan de rechters laten verdenken? Indien integendeel alles waar is, waarom dan M. Hansoul niet hooren?

Zeker is het dat M. Hansoul al zijnen tijd besteedt aan de instructie van het proces; hij haalt gedurig bewijzen en getuigenissen aan.

Men begrijpt niet hoe het parket een jaar lang die aantijgingen heeft kunnen laten opstapelen, te meer daar het publiek en vele ernstige dagbladen er op aandringen, dat er eene uitlegging kome.

De briefwisselaar van het Handelsblad haalt nog een feit aan dat, voor zoo ver men weet, in het proces Peltzer niet werd toegelicht.

In nummer 10 van den Warmoesberg (Montagne aux Herbes Potagères) woont een braaf manneke, M. Merlot, portier, die in den avond van 6 januari, door de Weststraat kwam. Wat hij had te zeggen, was zeker van gewicht; hij zag in de nabijheid van n° 159 eene dame, in 't zwart

gekleed heen en weergaan... Welnu, M. Merlot is niet gehoord.

U deze bijzonderheid zende, die overigens door vele personen gekend is, zegthoogeromende briefschrijver, zal er bijvoegen dat M. Merlot het geval aan verschillende personen verteld heeft, en hij dit geval zelf zal willen schrijven.

Is eene zonderlinge zaak, en wij zullen er niet verder over spreken; wij hebben liever te wachten.

Naar men zegt houdt de rechter van instructie zich eindelijk met deze zaak bezig. Hij heeft een volledige collectie doen koopen van gezegd weekblad.

Mr Lejeune gaat dikwijls naar Leuven, om met Armand Peltzer te confereren.

Stads- & provincienieuws

Provinciale kiezingen.

Kandidaten der katholieke associatie van het kanton Tongeren:

- MM. BRIERS FREDERIC
COART JUSTIN
SLEGERS ALPHONSE
VROONEN ANTONIA

Verleden dondersdag om half drie hebben de leden der katholieke associatie van het kanton Tongeren zich in de groote zaal der Concordia vergaderd, om over te gaan tot den poll tusschen de verschillende kandidaten die aan het comitee aangeboden waren.

Een zeer groot getal kiezers hadden zich naar de stemming begeven.

De vergadering was voorgezeten door den heer senateur graaf de Grunne.

Na eene korte aanspraak gedaan door de heeren graaf de Grunne en Meyers, representant, hebben de vijf kandidaten beurtelings het woord genomen om hun programma en hunne gedragslijn uit te leggen. Hunne woorden zijn krachtigdadig toegesproken.

Het was 8 uren 's avonds toen de uitroeping der heeren BRIERS, COART, SLEGERS en VROONEN als kandidaten der katholieke associatie plaats had.

Ziehier het getal stemmen door elk der kandidaten bekomen:

- MM. BRIERS, 468
COART, 535
DELVIGNE, 482
SLEGERS, 600
VROONEN, 554

De proclamatie dezer namen is met daverende toejuichingen begroot.

Talrijke kiezers van het kanton Tongeren, die thier toe vreemd gebleven waren aan de katholieke associatie, hebben verleden dondersdag, ter gelegenheid van den poll, hunne bijtredding gedaan aan de statuten der associatie.

De verschooningen zijn gemaakt om zich er van te bedienen, zegt een fransch spreekwoord. Komt ons daar het geuzenblad niet aangewandeld met eene uitlegging van het aardig avontuur dat eene onderwijzer overkwam, wiens proza rens bij ongeval op het bareel van den Postrijder te rechte kwam.

Maar het geuzenblad hinkt en zijne uitlegging is maak en krank. Dat die onderwijzer de schrijver niet was van de ongelooftelijke nederduitsche samenspraken en dat hij enkel geraadpleegd werd 's nopens eene nederduitsche vertaling, werd alreeds door den belanghebbende beweerd, maar noch door het publiek, noch door het besturend

— Van waar die deelneming in het lot dier dame?

Met eene openhartigheid, die gunstig voor hem pleet, antwoordde hij:

— Men behoeft slechts het algemeen van dit verblijf en den vervallen toestand dezer woning op te merken, om dit volledig te kunnen begrijpen, dat alleen de hardste slagen van het noodlot en de smertelijkste aandoeningen van het hart, eene vrouw er toe kunnen brengen om hier haren toevlucht te zoeken.

Eenigzins bedremmeld vroeg zij daarop: — Maar vindt gij deze woning dan inderdaad zoo vreesselijk?

De officier hernam vol vuur: — De strek is vol romantische schoonheid, men kan zich geen bevalliger woning uitdenken maar — men moet haar deelen met een geliefde wezen. Zoo het hart anders niet in deze zwarwoedige eenzaamheid van heimwee kunnen wagsmelten?

Onder andere omstandigheden, had Schellenberg zich wel geschaamd, om voor een dusdanig meisje zijne gevoelens uit te drukken, maar in de opgewondene stemming van het oogenblik kosterde hij de overtuiging, dat hij verstaan zou worden en werkelijk — hij werd verstaan.

Het meisje hief hare veelbetekenende oogen op tot den jongeling, wiens gelaat van geestdrift blonk, maar zij boog zich spoedig voor zijnen blik en sprak heel zacht:

— Gij kunt in zeker opzicht wel gelijk hebben.

Vol iever vervolgde Schellenberg: — En in welke treurige omgeving bevindt zich hier eenzame eenzaamheid levende vrouw! De naaste buur schijnt een suttige, ontgeankelijke man te zijn, de overige naburen zijn niet anders dan smokkeelaars en wilddiven, het stadje Eversberg is voor het verkeer te ver afgelegd; bij wien zal zich dan

bureel, noch door het gouvernement als ernstig opgenomen.

Wat ten andere bewijst dat het geuzenblad ongelijk heeft en zulks zelfs gewaar wordt, dat is de zorg waarmede het de feiten schaafteloos verdraait. Het stukje papier, zonder enveloppe, zonder adres, zonder handtekening, dat de portiers van het college op het bareel van den Postrijder kwam afgeven, wordt op eens voor onzen confrater a een brief voor den uitgever van den Journal du Limbourg bestemd.

Dat stukje papier, dat nog niet eens toegevoegen was, hebben wij onbeschrijdelijk geopend, wij hebben eenen brief gebruikt voor iemand anders bestemd, wij hebben dien brief uit zijne enveloppe genomen! Dezen avond gaan wij waarschijnlijk vernemen dat wij vijf roode zegels verbroken hebben door den onderwijzer-proffeizer er op gesteld.

Is om er van te schrikken en te beven. Maar als het zois, waarom heeft men dan den Postrijder niet voor de rechtbank gedaagd? Men heeft hem al andere processen voor minder dan dat gemaakt.

Is dat niet het klaarste bewijs dat de bijzonderheden door het geuzenblad medegedeeld enkel uitvindels zijn? De uitgever van den Postrijder had niet alleen het recht zoo te handelen, maar het was voor hem eene plicht, en wij herhalen het, indien het geval zich nog voordeed, zou hij niet anders te werk gaan.

De laagheid dergenen die zich niet schaamden zich met geld een handschrift van den Postrijder aan te schaffen, ligt het geuzenblad nog op den maag. Maar wij het de gewoonte heeft elk onaangenaam geval te loochenen, vindt het hier wederom eene geschiedenis uit die goud waard is: dat is dat de uitgever van den Postrijder zelf het handschrift geplaatst waar het gevonden werd!!!

Is dat toch zeker nu meer dan genoeg.

En zeggen dat sedert twaalf jaar niemand ooit dien aardigen trek ontdekt heeft door het geuzenblad aan den dag gebracht!

Voorwaar de Journal de Liege had gelijk van te zeggen: die lieden zullen niet lang leven, zij hebben te veel verstand.

De dienst in geval van brand moet in Tongeren schrikkelijk slecht ingericht zijn, wij het geuzenblad zelf zulks totaal bekent. De schroomvallige verontschuldig die het aanbiedt, verre van zijne bazen vrij te ploeten, dient enkel tot hunne veroordeeling.

Bij den brand die in de bakkerij van den heer Vanclée plaats had, gingen de brandspuiten niet, maar, zegt het geuzenblad, dat wil daarom niet zeggen dat zij buiten gebruik zijn. En het voegt er ook bij waarom; lech niet, lezer, want gij gaat vernemen dat indien de brandspuiten hun gewoon werk weigerden uit te voeren, zulks veroorzaakt werd door eene oude vod die in eene der buizen stak; dat heeft men 's anderdaags bemerkt!!!

Dat gaat nu toch ne keer te ver! Bewijst dat alleen niet de zorgeloosheid van het schepen college en zou zoo iets wel kunnen gebeuren indien men van tijd tot tijd de brandspuiten en de buizen onderzocht?

Ook stelt het geuzenblad eene herinrichting van den dienst voor. Te dien einde zouden er pompiers moeten genoemd worden en men zou zich eene jaarlijksche uitgave van 1200 frank moeten opleggen.

Eh wel, ons dunkens zouden die 1200 frank op nuttigere wijze kunnen gebruikt worden. Gewoonlijk is dat inrichten van de pompierskorpsen niet ernstig. Reeds menigmaal heeft men zulks beproefd en nog nooit is de uitslag bevestigend

— Van waar die deelneming in het lot dier dame?

Met eene openhartigheid, die gunstig voor hem pleet, antwoordde hij:

— Men behoeft slechts het algemeen van dit verblijf en den vervallen toestand dezer woning op te merken, om dit volledig te kunnen begrijpen, dat alleen de hardste slagen van het noodlot en de smertelijkste aandoeningen van het hart, eene vrouw er toe kunnen brengen om hier haren toevlucht te zoeken.

Eenigzins bedremmeld vroeg zij daarop: — Maar vindt gij deze woning dan inderdaad zoo vreesselijk?

De officier hernam vol vuur: — De strek is vol romantische schoonheid, men kan zich geen bevalliger woning uitdenken maar — men moet haar deelen met een geliefde wezen. Zoo het hart anders niet in deze zwarwoedige eenzaamheid van heimwee kunnen wagsmelten?

Onder andere omstandigheden, had Schellenberg zich wel geschaamd, om voor een dusdanig meisje zijne gevoelens uit te drukken, maar in de opgewondene stemming van het oogenblik kosterde hij de overtuiging, dat hij verstaan zou worden en werkelijk — hij werd verstaan.

Het meisje hief hare veelbetekenende oogen op tot den jongeling, wiens gelaat van geestdrift blonk, maar zij boog zich spoedig voor zijnen blik en sprak heel zacht:

— Gij kunt in zeker opzicht wel gelijk hebben.

Vol iever vervolgde Schellenberg: — En in welke treurige omgeving bevindt zich hier eenzame eenzaamheid levende vrouw! De naaste buur schijnt een suttige, ontgeankelijke man te zijn, de overige naburen zijn niet anders dan smokkeelaars en wilddiven, het stadje Eversberg is voor het verkeer te ver afgelegd; bij wien zal zich dan

eene vrouw, die alleen staat aansluiten? Welke zonnestraal kan in haar donker gemoed vallen? Wel hond ik het voor een grooten troost voor de eenzame, dat gij haar met uwe jeugd en vol opoffering ter zijde staat, maar waaruit put uwe jeugdige ziel op den duur den moedigen levensmood om zoo getrouw eene gezellin te blijven?

Hij had in zijnen ijer de band van het meisje gegrepen: blozend ontrook zij die, en zegde op zachten toen:

— Het is mijne bestemming hier mijn leven door te brengen.

Nadrukkig hernam Schellenberg: — Gij verdient intusschen de schoonste lotsbestemming!

Zij schudde het hoofd: — De Voorzienigheid leidt ieder op zijn eigen pad, zegde zij: Wat overigens het oogmerk betreft dat u herwaarts voerde, zoo geloof ik dat, met hulp des molenaars en met bijstand van den eigenaar van Wolfsground, eenige uwer manschappen hier wel eene huisvesting kunnen vinden. Zied met naar hier. De molenaar is op dit oogenblik wel niet te huis, maar ik zal er hem over spreken.

Met eene lichte neiging nam zij afscheid van den officier, maar plotseling keerde zij zich om en zegde:

— Neem u toch in acht voor Marx van Wolfsground!

In eenen oogwenk was zij verdwenen.

In een eigenaardige opgewondenheid nam Schellenberg den terugtocht aan. De waarschnwing, die hem het laatst was toegeroepen, hield hem minder bezig, dan wel zij, die hem gewarschuwd een diepen indruk op hem gemaakt had. Ter plaatse waar men, bij de kronkeling van het pad, Waldhof voor het laatst zien kon, bleef de jonge man staan en sprak bij zich zelve:

— Toch, toch zou men hier kunnen wonen en gelukkig zijn, als men een bemid wezen aan

geweest. Ten andere in geval van brand zijn het toch nooit de mannen die ontbreken en nog minder de kloekmoedigheid en de zelfopoffering. Maar wat ieder maal te verlangen laat, dat is het tuig, dat wil zeggen de brandspuiten en de buizen die door het schepencollege niet genoeg onderhouden worden. Het zoude al veel beter zijn dat tuig in goeden staat te bewaren dan een gansch leger pompiers saam te stellen.

Zal het schepencollege zoo wat acht op dat punt geven? Berniek! Binnen acht daag is daar geen spraak meer van; en wanneer andermaal een brand zal ontstaan en zijne vernielingen te weeg brengen, dan zal het geuzenblad ons heel eenvoudig komen zeggen: de brandspuiten hebben niet goed gewerkt, maar 's anderdaags hebben wij er de oorzaak van bemerkt: eene oude vod was in de buis gekropen!

En zoo worden de goede lieden van Tongeren bestuurd!

De jaarlijksche tentoonstelling der kerkenmenen vervaardigd door de Damen van het werk der arme kerken is geopend sedert verleden zondag. Zij is merkwaardig, zoo wel door het groot getal als door den smaak der tentoongestelde voorwerpen, en doet de grootste eer aan de Damen der associatie.

Onze aandacht werd vooral getrokken door eenne schoone kerkyaan, geschilderd door M. Constant Claes en verbeeldende Onze Lieve Vrouw van den Rozenkrans. Dat meesterlijk werk is een sprekend bewijs van het talent van onzen vermaarden stadsgenoot.

De tentoonstelling zal nog open zijn morgen zondag, van 10 uren 's morgens tot 's middags en van 5 tot 6 ure namiddag.

Wij raden eenieder aan de tentoonstelling te gaan zien; niemand zal de oogenblikken betreuren die hij aan dit bezoek besteed heeft.

De beurt-optreding der Koninklyke Maatschappij St-Geeha van Hasselt in den tooneel-wedstrijd der Concordia, zal plaats hebben zondag aandaande 27 april.

Te dezer gelegenheid zal een speciale trein uit Tongeren naar Hasselt vertrekken 's maandags 's nachts ten half een, en stilstouwen te Hoeselt en te Bilsen. De leden der St-Geeha zullen te Tongeren aankomen met den trein van 3 u. 8 m.

M. Adhemar Deckers van Tongeren heeft het examen van eerste doctoraat in rechten afgelegd.

Hof van assisen.

De zitting van het hof van assisen der provincie Limburg, voor het tweede kwartaal 1884, zal te Tongeren geopend worden den 16 juni onder voorzitterschap van M. Clooten, raadshier bij het hof van beroep te Luik.

Men schrijft uit St-Truiden, 25 april: Verleden zaterdag is eene moordpoging gepleegd te Halmel. Gustaaf Bronkaers leefde in slechte verstandhouding met zijne vrouw. Vertien dagen geleden had deze leste haren man verlaten en was met hare twee zonen elders gaan wonen. Bronkaers besloot alsdan zich daarover te wreken; hij kocht een pistool en zaterdag avond begaf hij zich naar hare kamer. Hij stampte de deur open, kwam binnen gesnel en loste een schot op zijne vrouw. Deze werd erg gekwetst. Zijne zonen hebben den moordenaar ontpand. Bronkaers heeft zich zelve gevangen gegeven.

Te koop bij M. Collee, grootte markt te Tongeren, oproepingsbrieven en alle andere stukken, noodig voor de provinciale kiezingen.

zijne zijde had, waaraan men met volle liefde hing. In diep gepeint en geroerd, zette hij langzaam zijnen tocht voort.

III.

Nadat hij op Wolfsground was terruggekeerd, werden vier man onder bevel van Winrick, naar Waldhof afgezonden en hun tevens gezegd om jegens die dame rich zoo beleefd mogelijk te gedragen. Marx betoonde zich nu vriendelijker jegens zijnen gast, gebruikte met hem het avondeten en brandslaagde, onder het drinken van een goed glas wijn, over de beste maatregelen, die te nemen waren, ten einde het doel van de onderneming te bevorderen.

In den loop van het gesprek merkte Schellenberg aan:

— Waar de smokkelhandel op zulk eene uitgebreide schaal gedreven wordt als hier, daar is hij meer dan gewoonlijk georganiseerd en is er een aanvoerder die alles overlegt en bestuurt. Rust nu op niemand hier in de buurt het vermoeden, dat hij aan het hoofd staat van de smokkeelaars?

— Hem, het meest verdien ik wel Feibes litig te Eversberg, zegde Marx.

— Alzoo een Jood — wat is dat voor een man? — Het is een doortrapte kerel, meer weet ik niet van hem te zeggen. Maar wat ik u vragen wilde, hebt gij de feute van Schooneberg op Waldhof niet zelf gesproken?

— Ik ben niet bij haar toegelaten en heb slechts hare dienstmaagd gesproken, die een zeer verstandig meisje schijnt te zijn.

— Ja, die Henriette is eene slimme maagd; zij is de dochter van des overleden schoolmeester te Walbron en kon het veel beter hebben, als zij niet als een klis aan hare meesters hing.

DE OUDE SMOKKELAAR

(2e VERVOLG.)

Enige kinderen speelden met een honddicht bij den molen, maar vloden op het gezicht van den vreemdeling. Schellenberg volgde den eenmaal in hem opgewekten indruk, terwijl hij niet op den molen, maar op het bewoonde gedeelte van het huis toetrad en aan de gesloten deur klopte. Eene jonge vrouw opende, waarschijnlijk de dienststraag van wie Marx gesproken had, want hare kleeding was voor eene boerin te net en voor eene dame te eenvoudig. Zij vroeg reeds bij het open doen: Zoo, zijt gij al uit de stad terug, klaas! Maar zij trad niet weinig verbaasd terug, toen zij den jeugdigen officier voor zich zag. Schellenberg's oogen rusten met welgevallen op het purperrood, dat het gelaat en den hals van het hoogst bevallige meisje eensklaps overdekte; hij trad spoedig binnen, want het vermoeden rees plotseling bij hem op, dat zij soms de deur voor zijnen neus zou te slaan.

— Neen lief kind, zoo begon hij; maar kan ik uwe meesters niet spreken?

— Wie bedoelt ge? vroeg zij verwonderd.

— Wel de dame, die eigenares is van dit goed. Kunst gij niet bij haar aandenien?

— Na ernstig bezinnen en dralen, antwoordde zij: — Die dame is niet te spreken.

— Dat spijt mij, want ik heb haar noodzakelijk iets te zeggen, en wilde haar volstrekt geen

overlast aandoen; daarom wenschte ik haar zelf eerst te spreken.

— Kan ik het niet afmaken?

— Waarom niet? De zaak kom in kort hierop neer: ik ben met een sterk detachement soldaten herwaarts gezonden, om den tolbeambten bijstand te verleenen tegen de smokkeelaars, en dacht met twaalf mijner mannen intrek te kunnen nemen op Wolfsground; maar de eigenaar weigert ons allen te herbergen en vraagt u of er niet vijf soldaten op Waldhof kunnen blijven. De molenaar is wellicht genegen tegen vergoeding van kosten, de verpleging mijner manschappen op zich te nemen, en de eigenaar van Wolfsground is bereid, wat ontbreken mocht, herwaarts te zenden.

Het meisje verloor zich diep in gepeins en merkte dus niet op met welk een welgevallen de officier haar aanstaarde. Het was ook een lust die bevallige deerne te aanschouwen; de ranke gestalte was in alle deelen heerlijk ontwikkeld; het hooge voorhoofd preikte met rijke vlechten van glansrijk bruin haar; de wimpers overschaduwden een paar donker blauwe oogen; de mond verried jeugdigen levenslust; de handen hoewel aan den arbeid niet vreemd, waren toch fijn en blank. Om der besmettelijke meer vertrouwen in te boezemen, vervolgde de jongen man:

— Ik zal mijne manschappen onder het bevel van een beproefden onderofficier plaatsen, en ik sta voor hun onberispelijk gedrag in: ik ben zoo min voornemens der oude dame den geringsten last aan te doen, dat ik veeler iedere gelegenheid te baat zal nemen, om hare wenschen te voorkomen, ja, het zal mij een waar genoegen zijn, als ik haar eene dienst kan bewijzen.

Een eigenaardige uitdrukking sprak onverwachts uit 's meisjes trekken, zij beet op hare lippen, om niet luide te lachen; en hare wenkbrauwen sloeg zij naar beneden, om den dartelen moedwil te verbergen, die in hare oogen begon te blinken; zooder op te zien vroeg zij: